

1 Existența unei proceduri specifice pentru cereri cu valoare redusă

Procedura obișnuită cu privire la cererile cu valoare redusă este procedura de citare la secția subregională a instanței (*sector kanton van de rechtbank*). Aceasta este o procedură de citare ordinară, cu simplificări procedurale. Codul de procedură civilă (*Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering*) nu conține reglementări separate pentru sesizarea instanței subregionale.

În cauzele transfrontaliere din cadrul UE, poate fi utilizată, de asemenea, procedura europeană cu privire la cererile cu valoare redusă.

În dreptul olandez, există o Lege de punere în aplicare a procedurii europene cu privire la cererile cu valoare redusă [Legea din 29 mai 2009 de punere în aplicare a **Regulamentului (CE) nr. 861/2007 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 iulie 2007 de stabilire a unei proceduri europene cu privire la cererile cu valoare redusă**] (*Wet van 29 mei 2009 tot uitvoering van Verordening (EG) nr. 861/2007 van het Europees Parlement en de Raad van de Europese Unie van 11 juli 2007 tot vaststelling van een Europese procedure voor geringe vorderingen*).

1.1 Sfera de aplicare a procedurii, plafon

Instanța subregională este sesizată cu privire la:

cauzele legate de cereri de până la maximum 25 000 EUR;

cauzele legate de cereri cu valoare nedeterminată, dacă este puțin probabil ca valoarea acestora să depășească 25 000 EUR.

În plus, judecătorul instanței subregionale se pronunță în cauzele care implică dreptul muncii, contracte de leasing, de agenție, de cumpărare în rate și contracte de vânzare-cumpărare încheiate cu un consumator, căi de atac împotriva amenzilor rutiere și infracțiuni minore.

Cauzele privind cererile cu valoare redusă europene sunt soluționate, de asemenea, de instanța subregională. Valoarea-limită pentru procedura europeană cu privire la cererile cu valoare redusă este stabilită prin regulament la un plafon maxim de 2 000 EUR.

1.2 Aplicarea procedurii

Nu există o procedură specială a instanțelor subregionale. În principiu, normele privind procedura de citare se aplică atât în cazul instanței regionale, cât și în cel al secției subregionale. O diferență importantă o reprezintă faptul că, în cauzele pendinte în fața instanței subregionale, părțile au dreptul să-și susțină singure cauza, în timp ce în alte cauze (în fața instanței regionale), părțile trebuie să fie reprezentate de un avocat. A se vedea răspunsul la întrebarea 1.4 de mai jos. În plus, în secția subregională, cauzele sunt soluționate de un complet format dintr-un singur judecător, cu alte cuvinte de către un judecător care prezidează singur.

Normele privind procedura de depunere a reclamațiilor sunt aplicabile cererilor cu valoare redusă europene.

1.3 Formulare

Procedurile în fața instanței subregionale sunt inițiate, de regulă, printr-o citație. Procedurile care încep cu o citație sunt aceleași pentru toate instanțele (instanțele regionale și cele subregionale). Cele mai importante mențiuni în cadrul citației sunt cererea introductivă (cererea în sine) și motivarea acesteia (faptele și drepturile pe care se bazează cererea introductivă).

Câteva dintre particularitățile procedurilor instanțelor subregionale sunt:

părătul este citat în fața instanței regionale A, însă acesta trebuie să se înfățișeze în fața judecătorului instanței subregionale din sediul principal al instanței A sau dintr-un sediu subregional al instanței A.

În cazul în care solicitantul este reprezentat de un reprezentant autorizat pentru procedură, numele și adresa reprezentantului autorizat trebuie să fie menționate în cadrul citației.

O cerere în cadrul procedurii europene cu privire la cererile cu valoare redusă trebuie depusă utilizând formularul A. Acest formular poate fi descărcat de pe portalul european e-justiție.

Cererea trebuie depusă la instanța competentă. Instanța trebuie să aibă competență în conformitate cu dispozițiile Regulamentului (CE) nr. 44/2001 al Consiliului privind competența judiciară, recunoașterea și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială..

1.4 Asistență

În cauzele pendinte în fața instanței subregionale, părțile pot să își susțină singure cauza. Aceasta înseamnă că nu există obligativitatea reprezentării juridice de către un avocat. De asemenea, este permisă asistența furnizată de către un reprezentant autorizat, care nu trebuie să fie în mod necesar un avocat. În ceea ce privește rambursarea costurilor de asistență juridică pentru un avocat, a se vedea, de asemenea, răspunsul la întrebarea 1.8 de mai jos.

De asemenea, în cadrul procedurii europene, nu este necesar ca părțile să fie reprezentate de către un avocat sau un alt consilier juridic.

1.5 Norme privind administrarea probelor

Sunt aplicabile normele obișnuite ale legislației în materie de probațiune. În conformitate cu legislația olandeză în materie de probațiune, judecătorul este, în principiu, liber să evalueze probele depuse. A se vedea, de asemenea, „obținerea de probe”. Articolul 9 din Regulamentul (CE) nr. 861/2007 menționat mai sus reglementează obținerea de probe în cadrul procedurii europene.

1.6 Procedura scrisă

Există norme naționale de procedură în ceea ce privește rolul civil al secțiilor subregionale. Documentele scrise pot fi depuse la grefa instanței regionale (personal sau prin poștă sau fax) înainte de data menționată în lista de ședințe, dar și în cadrul ședinței. Declarațiile și reacțiile pot fi prezentate oral în cadrul procedurii în fața instanței subregionale. Procedura europeană este o procedură scrisă, cu toate că poate fi organizată o audiere în cazul în care judecătorul consideră acest lucru necesar sau la solicitarea uneia dintre părți.

1.7 Conținutul hotărârii

Hotărârea trebuie să conțină:

numele și adresele părților și ale reprezentanților autorizați sau ale avocaților acestora;

desfășurarea procedurii;

încheierea citației și declarațiile părților;

motivarea hotărârii, cu precizarea faptelor și a considerațiilor judecătorului;

decizia finală a judecătorului;

numele judecătorului; și
data la care a fost pronunțată hotărârea.
Hotărârea este semnată de către judecător.

1.8 Rambursarea cheltuielilor

În cazul în care o cauză este înaintată instanței subregionale, pot surveni următoarele costuri: o taxă judiciară de înregistrare, repartizarea cheltuielilor de judecată decisă de instanță și costurile pentru asistența juridică.

Taxa judiciară de înregistrare se achită în momentul în care cauza este sesizată instanței. Valoarea acesteia depinde de natura cauzei. În practică, avocatul dumneavoastră va plăti în avans această sumă și o va percepe ulterior de la dumneavoastră. Judecătorul poate dispune ca partea căzută în pretenții să suporte cheltuielile de judecată ale celeilalte părți. În cazul în care niciuna dintre părți nu a obținut câștig de cauză pe deplin, fiecare dintre ele își plătește propriile cheltuieli de judecată. Repartizarea cheltuielilor de judecată acordate de către instanță poate include, de asemenea, costurile pentru asistența juridică, dar și cheltuielile legate de martori și experți, cheltuielile de călătorie și de subzistență, costurile aferente extraselor și alte cheltuieli extrajudiciare (<http://www.rechtspraak.nl/>).

În temeiul legislației olandeze, persoanele cu venituri mai mici au uneori posibilitatea de a obține o contribuție la costurile asistenței juridice. Asistența juridică subvenționată nu este posibilă pentru toate cauzele înaintate instanțelor subregionale. În cazul în care asistența juridică subvenționată este posibilă, justițiabilul plătește, de asemenea, o contribuție proprie la costurile asistenței juridice, în funcție de situația sa financiară. O cerere pentru o contribuție la costurile asistenței juridice este prezentată de către avocat Consiliului pentru Asistență Judiciară (*Raad voor rechtsbijstand*). Acest aspect este reglementat de Legea privind asistența judiciară (*Wet op de Rechtsbijstand*). Capitolul III A din această lege stabilește normele privind acordarea de asistență judiciară în litigiile transfrontaliere din UE. Legea respectivă pune în aplicare Directiva **Consiliului European din 27 ianuarie 2003 de îmbunătățire a accesului la justiție în litigiile transfrontaliere prin stabilirea unor norme minime comune privind asistența judiciară acordată în astfel de litigii** (<http://www.rvr.org/>).

1.9 Posibilitatea de a ataca hotărârea

O cale de atac împotriva hotărârilor secției subregionale a instanței poate fi introdusă la instanța de apel. Introducerea unei căi de atac este posibilă numai dacă valoarea cererii depășește 1 750 EUR. O cale de atac poate fi introdusă în termen de 3 luni de la data pronunțării hotărârii. În cadrul procedurii europene cu privire la cererile cu valoare redusă, nu este posibilă contestarea în instanță a unei hotărâri pronunțate de instanța subregională.

Ultima actualizare: 28/01/2019

Versiunea în limba națională a acestei pagini este administrată de punctul de contact RJE respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea națională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Nici RJE și nici Comisia Europeană nu-și asumă nicio răspundere sau responsabilitate în legătură cu informațiile sau datele pe care le conține ori la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.